

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 135

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 martie 2009

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.291 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. d), art. 141 și art. 145 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2–3	Decizia nr. 122 din 3 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 38 alin. (1) din Codul familiei	20–21
Decizia nr. 35 din 13 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (3) și ale art. 55 alin. (8) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale	4–5	Decizia nr. 128 din 3 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă	22–24
Decizia nr. 65 din 15 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	6–7	Decizia nr. 132 din 3 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 483/2006	24–25
Decizia nr. 66 din 15 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1 ¹) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	7–9	Decizia nr. 148 din 5 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	26–27
Decizia nr. 67 din 15 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	9–11	Decizia nr. 149 din 5 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	27–28
Decizia nr. 69 din 15 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă și art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	11–12	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 109 din 3 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea sindicatelor nr. 54/2003	13–14	20. — Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping pentru aprobarea cuantumului taxelor de prelevare și analizare a probelor de control doping	29
Decizia nr. 111 din 3 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	14–15	75. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind modificarea Metodologiei de decontare a cheltuielilor prevăzute la art. 35 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 454/2006	30
Decizia nr. 112 din 3 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat	15–17	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
Decizia nr. 114 din 3 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere	17–18	129. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale CERTO — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	31
Decizia nr. 117 din 3 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 alin. (3) frazele întâi și a doua din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative	19–20	133. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale LORD BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.	31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.291

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin (2) lit. d), art. 141 și art. 145 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. d), art. 141 și 145 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Badotherm — AMC” — S.A. din Vaslui în Dosarul nr. 476/333/2006 al Judecătoriei Vaslui.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 476/333/2006, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. d), art. 141 și art. 145 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Badotherm — AMC” — S.A. din Vaslui.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale atacate contravin art. 1 alin. (3), art. 16, 21, 24 și 53 din Constituție, deoarece prin procedura derogatorie de la normele dreptului comun pe care o instituie creează o discriminare a contribuabililor față de justițiabilii din alte procese judiciare și le îngrădește acestora accesul la justiție și dreptul la apărare.

Judecătoria Vaslui apreciază că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 9 alin. (2) lit. d), art. 141 și art. 145 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare. Textele criticate au următoarea redactare:

— Art. 9 alin. (2) lit. d): „*Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când: [...]*”

d) *urmează să se ia măsuri de executare silită.*” [Alineatul (1) prevede că, înaintea luării deciziei, organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere referitor la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.];

— Art. 141: „(1) *Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.*”

(1) *În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare prevăzut la alin. (1) se înscriu toate creanțele fiscale neachitate la scadență, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat, precum și accesoriile aferente acestora, stabilite în condițiile legii.*

(2) *Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanțul fiscal este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege.*

(3) *Modificarea titlului de creanță atrage modificarea titlului executoriu în mod corespunzător.*

(4) *Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare competent va conține, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), următoarele: codul de identificare fiscală, domiciliul fiscal al acestuia, precum și orice alte date de identificare; cuantumul și natura sumelor datorate și neachitate, temeiul legal al puterii executorii a titlului.*

(5) *Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor fiscale se va întocmi un singur titlu executoriu.*

(6) *Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțe fiscale, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 136.*

(7) *Netransmiterea titlurilor executorii provenite în urma sancționării contravenționale, în termen de 90 de zile de la emiterea de către organele competente, conduce la anularea*

acestora. Conducătorul organului emitent al titlului executoriu are obligația emiterii deciziei de imputare a contravalorii contravenției personalului care se face vinovat de întârziere. Termenul de 90 de zile se prelungește cu perioada scursă în procedura de contestare a proceselor-verbale de constatare a contravenției.

(8) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 33 alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis și dovada comunicării acestora, organul de executare va restitui de îndată titlurile executorii organelor emitente.

(9) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile.

(10) Instituțiile publice care nu au organe de executare proprii pot transmite titluri executorii privind veniturile proprii, spre executare silită, organelor fiscale, în baza unei convenții încheiate cu Agenția Națională de Administrare Fiscală sau cu autoritățile administrației publice locale, după caz.

(11) Pentru realizarea creanțelor prevăzute la alin. (10), Agenția Națională de Administrare Fiscală sau autoritățile administrației publice locale, după caz, rețin o cotă de 15% din valoarea creanțelor fiscale stinse. Sumele se utilizează de Agenția Națională de Administrare Fiscală sau autoritățile administrației publice locale, după caz, ca venituri proprii, în condițiile legii, pentru finanțarea cheltuielilor necesare îmbunătățirii activității de administrare a creanțelor fiscale.

(12) Prevederile alin. (11) se aplică și în cazul în care prin legi speciale se stabilesc atribuții de executare silită pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin unitățile sale subordonate și pentru alte venituri decât cele menționate în prezentul cod.”;

— Art. 145: „(1) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu.

(2) Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), următoarele: numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, precum și indicarea consecințelor nerespectării acesteia.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt următoarele, în ordinea invocării lor:

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. d), art. 141 și art. 145 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Badotherm — AMC” — S.A. din Vaslui în Dosarul nr. 476/333/2006 al Judecătorei Vaslui.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

1. Art. 9 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 contravine art. 1 alin. (3) privind statul de drept și art. 24 privind dreptul la apărare.

2. Art. 141 și 145 din aceeași ordonanță contravin art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele: asupra constituționalității art. 137 și 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, devenite după republicare art. 141 și 145, Curtea s-a mai pronunțat într-o cauză cu o motivare similară și cu aceleași dispoziții constituționale pretins a fi încălcate.

Astfel, prin Decizia nr. 658 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 din 5 decembrie 2006, Curtea, respingând excepția privitoare la aceste prevederi, a reținut că art. 141 alin. (1), (2), (5)—(11) și art. 145 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), deoarece principiul egalității se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, și nu la egalitatea între persoane juridice și autorități publice.

Prin aceeași decizie, Curtea nu a reținut nici susținerea conform căreia „titlurile executorii emise administrativ de către Ministerul de Finanțe” sunt „exceptate de la controlul judiciar”, ceea ce ar încălca prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare. Aceasta deoarece legiuitorul a reglementat posibilitatea persoanelor interesate de a contesta orice act de executare silită, în condițiile procedurale stabilite de lege.

Astfel, potrivit art. 172 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură fiscală, „Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare [...]”, iar, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, „Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență”.

Și, în fine, Curtea nu a reținut nici critica privind încălcarea art. 53 din Constituție, deoarece prin dispozițiile art. 141 alin. (1), (2), (5)—(11) și ale art. 145 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 nu se aduce nicio restrângere exercițiului dreptului de acces liber la justiție și nici dreptului la apărare.

Considerentele deciziei menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 35

din 13 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (3) și ale art. 55 alin. (8) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (3) și ale art. 55 alin. (8) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, excepție ridicată de Partidul Alianța Socialistă în Dosarul nr. 17.013/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin președinte, lipsind partea Biroul Electoral de Circumscripție nr. 2, sectorul 2, București.

Magistratul-asistent referă asupra procedurii de citare cu partea lipsă, în sensul că pe confirmarea de primire a telegramei prin care această parte a fost citată este înscrisă mențiunea „mutat fără adresă”.

Având cuvântul asupra acestui incident procedural, atât autorul excepției, cât și reprezentantul Ministerului Public apreciază procedura de citare ca fiind legal îndeplinită, având în vedere că instituția citată este în prezent desființată, datorită caracterului temporar al activității sale specifice.

Deliberând, Curtea constată că procedura de citare este legal îndeplinită și dă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care reiterează argumentele pentru admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum au fost susținute în fața instanței de fond. Depune un set de înscrisuri conștând în fotocopii ale unor hotărâri judecătorești și concluzii scrise pentru admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, susținând că textele de lege criticate nu constituie o încălcare a normelor constituționale și convenționale invocate, ci, dimpotrivă, reprezintă o aplicare a acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 17.013/3/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (3) și ale art. 55 alin. (8) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Partidul Alianța Socialistă într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect obligația de a face.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 alin. (3) și ale art. 55 alin. (8) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 333 din 17 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, care, în prezent, au următorul cuprins:

— Art. 39 alin. (3): „*Hotărârea pronunțată este definitivă și irevocabilă și se comunică, în cazul președintelui biroului electoral și locțiitorului acestuia, în termen de 24 de ore, președintelui tribunalului care, în cazul admiterii contestației, procedează la o nouă desemnare.*”;

— Art. 55 alin. (8): „*Pentru stabilirea numărului de ordine de pe buletinele de vot care cuprind liste de candidați sau candidați independenți pentru consilieri, pentru primari, precum și pentru președinții consiliilor județene se procedează astfel:*

a) *în prima etapă, listele depuse de partidele politice parlamentare, alianțele politice și alianțele electorale care conțin cel puțin un partid politic parlamentar se înscriu în patruleterele buletinului de vot în ordinea rezultată din tragerea la sorți efectuată de președintele biroului electoral de circumscripție județeană, respectiv a municipiului București, în prezența majorității membrilor acestuia;*

b) *în etapa a doua, listele depuse de partidele politice neparlamentare, alianțele politice și alianțele electorale ale acestora se imprimă în următoarele patruletere ale buletinului de vot, în ordinea rezultată din tragerea la sorți efectuată de președintele biroului electoral de circumscripție comună, orășenească, municipală și de sector al municipiului București, respectiv de președintele biroului electoral de circumscripție județeană și a municipiului București.*”

În opinia autorului excepției, textele de lege menționate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor internaționale privind drepturile omului față de legile interne mai puțin favorabile, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 37 alin. (1) privind condițiile pentru exercitarea dreptului de a fi ales și ale art. 120 alin. (1) cu privire la principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice, ca principii de bază ale administrației publice locale. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și ale art. 2 pct. 3 și ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, mai întâi, că dispozițiile art. 55 alin. (8) din Legea nr. 67/2004, prin modalitatea de stabilire a numărului de ordine de pe buletinele de vot a partidelor participante la alegeri, în două etape, prin tragere la sorți, creează discriminări în cadrul aceleiași situații juridice, respectiv în rândul aceleiași categorii a participanților la alegeri, criteriul de plasare a ordinii prioritare pe buletinele de vot fiind statutul parlamentar al partidului, al alianței politice sau electorale participante la alegeri. Prin urmare, partidele care nu au reprezentare în Parlament sunt defavorizate, având „din start un dezavantaj” datorită „pozițiilor mai greu de identificat pe buletinele de vot”, ceea ce „scade șansa acestora de a fi votate”. Totodată, se încalcă și principiile de bază ale administrației publice locale, deoarece este „în afara oricărui principiu democratic stabilirea unui regim privilegiat pentru formațiunile politice care au reprezentanți la nivelul administrației publice centrale față de celelalte formațiuni politice, câtă vreme lupta electorală este pentru administrația locală”.

Cât privește dispozițiile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 67/2004, se apreciază că sunt contrare accesului liber la justiție, prin aceea că prevăd caracterul irevocabil al hotărârilor birourilor electorale, de vreme ce aceste autorități nu sunt asimilate instanțelor de judecată, chiar dacă sunt alcătuite și din judecători, și nu se caracterizează prin independență și imparțialitate, deoarece au în componență membri ai partidelor politice parlamentare și ai alianțelor acestora.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 55 alin. (8) din Legea nr. 67/2004 sunt constituționale, în timp ce prevederile art. 39 alin. (3) sunt contrare art. 21 din Constituție, deoarece lipsesc pe cel interesat să promoveze o acțiune în justiție în fața instanței competente.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 39 alin. (3) și ale art. 55 alin. (8) din Legea nr. 67/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Dispozițiile art. 55 alin. (8) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, prin aceea că prevăd criteriile pentru stabilirea numărului de ordine de pe buletinele de vot care cuprind liste de candidați pentru alegerile locale, nu sunt de natură să creeze discriminări în rândul competitorilor electorali. Numărul de ordine de pe buletinele de vot unde un candidat sau altul se regăsește nu constituie un criteriu subiectiv care să determine discriminarea pretinsă de autorul excepției și, mai mult, ordinea deținută de o formațiune

politică pe buletinele de vot, indiferent că are sau nu statut parlamentar, nu este de natură să influențeze opțiunea alegătorilor și nici rezultatele sufragiului. O formațiune politică se distinge prin imprimarea în patruleterele fiecărui buletin de vot a denumirii partidului politic, a semnului electoral și a listelor de candidați, și nu prin ordinea de pe buletinul de vot. Instituirea unor reguli pentru stabilirea numărului de ordine de pe buletinele de vot care cuprind liste de candidați, respectiv, într-o primă etapă, pentru listele depuse de partidele politice parlamentare, iar în a doua etapă, pentru listele depuse de partidele politice neparlamentare, reprezintă o opțiune a legiuitorului. Așa fiind, Curtea nu poate reține critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului nediscriminării și a dreptului de a fi ales.

Cât privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia prevederile art. 39 alin. (3) din aceeași lege contravin liberului acces la justiție și dreptului la un proces echitabil, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Caracterul definitiv și irevocabil al hotărârilor pronunțate de birourile electorale în condițiile prevăzute de art. 39 alin. (2) din lege, pentru soluționarea contestațiilor privind modul de organizare și componența birourilor electorale, nu conferă textului de lege criticat caracter neconstituțional. Prin Decizia Plenului nr. 1/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Curtea Constituțională a statuat cu titlu de principiu că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece competența și procedura sunt stabilite de lege și că, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale. Or, organizarea și desfășurarea operațiunilor electorale constituie o astfel de situație specială, avându-se în vedere necesitatea desfășurării cu celeritate, în cadrul unui calendar electoral prestabilit, a tuturor operațiunilor specifice procesului electoral, inclusiv soluționarea contestațiilor privind modul de organizare și componența birourilor electorale. De altfel, aplicarea în această materie a normelor de drept comun ar conduce, practic, la împiedicarea desfășurării alegerilor. Prin urmare, dispozițiile legale nu îngrădesc, ci, dimpotrivă, garantează accesul la o cale de atac, cea a contestației, soluționată, în cadrul unei proceduri speciale, de organisme neutre, alese sau desemnate prin procedee democratice și transparente.

Cât privește invocarea principiilor de bază ale administrației publice locale, consacrate de art. 120 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că aceste norme nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (3) și ale art. 55 alin. (8) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, excepție ridicată de Partidul Alianța Socialistă în Dosarul nr. 17.013/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 65

din 15 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Popescu în Dosarul nr. 5.688/281/2008 al Judecătoriei Ploiești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.688/281/2008, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001**, excepție ridicată de Ion Popescu în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii contravenționale formulate de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 15—19 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 contravin prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece sarcina probei în cazul plângerii formulate de contravenient împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției revine contravenientului, iar nu organului care i-a aplicat sancțiunea.

Judecătoria Ploiești consideră că excepția este întemeiată. Se arată că prevederile legale criticate contravin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care nu i se comunică petentului și mijloacele de probă pe care se întemeiază procesul-verbal de contravenție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece nu aduc atingere libertății individuale a cetățenilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15—19 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele legale criticate fac parte din cap. II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, și cap. III intitulat „*Aplicarea sancțiunilor contravenționale*” și reglementează aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție, condițiile de întocmire a acestuia și sancțiunea aplicabilă în cazul lipsei unor mențiuni.

Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție. Totodată, sunt invocate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu încalcă art. 6 din Convenție, deoarece modalitatea întocmirii procesului-verbal de constatare a contravenției se referă, fără nicio discriminare, la toate persoanele care au săvârșit contravenții, iar prevederile constituționale invocate vizează în exclusivitate părțile din cadrul unui proces.

Textele de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 520 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 ca neîntemeiată, reținând, în esență, că alin. (1) al art. 34 din ordonanță „stabilește, fără distincții, că instanța competentă să soluționeze plângerea verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, îl ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, între care, potrivit art. 33 din ordonanță, și organul care a aplicat sancțiunea, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile alin. (2) al art. 34 din ordonanță prevăd că hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs, fără ca motivarea acestuia să fie obligatorie. De asemenea, pe tot parcursul soluționării plângerii îndreptate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, atât la

instanța de fond, cât și în recurs, contravenientul poate să își exercite fără nicio restricție dreptul la apărare. Totodată, instanța competentă să soluționeze plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este obligată să urmeze anumite reguli procedurale, în virtutea

cărora sarcina probei aparține celui care afirmă ceva în instanță, iar nu celui care a întocmit procesul-verbal de contravenție”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Popescu în Dosarul nr. 5.688/281/2008 al Judecătorei Ploiești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 66

din 15 ianuarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (11)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Zaharia Schrotter în Dosarul nr. 7.251/99/2007 al Tribunalului Argeș — Secția civilă, cauză ce face obiectul Dosarului nr. 1.728D/2008 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspund autorul excepției, prin avocat Felix Mihai, cu împuternicire avocațială, partea Consiliul Local al Municipiului Iași, prin consilier juridic Mihaela Mîrț, și partea Societatea Comercială „Iulius Grup” — S.R.L. din Iași, prin avocat Doru Victor Chiricioiu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.731D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 5.820/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspund aceleași părți ca și în dosarul precedent, prin aceiași avocați, respectiv consilier, care depun la dosar acte doveditoare în acest sens. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, văzând identitatea de obiect a celor două cauze, din oficiu, pune în discuție problema conexării acestora.

Părțile și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu propunerea de conexare a cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.731D/2008 la Dosarul nr. 1.728D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției ridicate în cele două cauze, care solicită admiterea acesteia și depune note scrise.

Consiliul Local al Municipiului Iași susține, prin consilier juridic, respingerea excepției de neconstituționalitate, conform notelor scrise depuse la dosarul instanței de fond.

Societatea Comercială „Iulius Grup” — S.R.L. din Iași solicită, prin avocat, respingerea excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din concluziile scrise, depuse la dosarul instanței de fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, susținând că textul de lege criticat nu contravine normelor constituționale invocate. Mai mult, motivarea autorului excepției cuprinde aspecte ce vizează interpretarea și aplicarea prevederilor legale criticate, or, acestea sunt operațiuni ce țin de competența instanței de judecată ce a sesizat Curtea Constituțională, și nu a acesteia din urmă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.251/99/2007, și prin Încheierea din 14 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.820/99/2007, **Tribunalul Argeș — Secția civilă** și, respectiv, **Tribunalul Iași — Secția comercială și de contencios administrativ** au sesizat **Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**.

Excepțiile au fost ridicate de Zaharia Schrotter în cauze de contencios administrativ având ca obiect anularea unor acte administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, autorul acesteia susține că textul de lege criticat restrânge sfera persoanelor care pot ataca în contenciosul administrativ un act administrativ unilateral adresat unui alt subiect de drept prin care se invocă apărarea interesului legitim public, deoarece acțiunea în justiție este condiționată de existența vătămării dreptului subiectiv propriu sau a interesului legitim privat. Or, „este necesar și în spiritul reglementărilor constituționale” ca o autoritate publică locală care administrează patrimoniul public și privat al unității administrative în numele cetățenilor plătitori de taxe și impozite locale „să răspundă și să dea socoteală în fața oricărui cetățean al comunității locale” față de actele administrative unilaterale prin care se dispune efectuarea anumitor operațiuni asupra acestui patrimoniu. În opinia autorului excepției, orice persoană poate și are dreptul de a ataca în justiție astfel de acte administrative, drept îngrădit însă de prevederile art. 8 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Mai arată că, deși textul legal conține norme de procedură, art. 126 alin. (2) din Constituție nu justifică reglementarea unor prevederi legale care să aibă ca efect încălcarea unui drept, sens în care s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 189/2006. Pe de altă parte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că scopul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este „să apere nu drepturi teoretice și iluzorii, ci concrete și efective”.

Tribunalul Argeș — Secția civilă, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 1.728D/2008, apreciază că excepția de neconstituționalitate este **întemeiată**. Susține, în acest sens, că prevederile art. 8 alin. (11) trebuie interpretate prin raportare la celelalte dispoziții ale art. 8 din Legea nr. 554/2004 și, în urma acestei operațiuni, reține că dispozițiile art. 8 alin. (11) sunt „anulate de dispozițiile art. 8 alin. (12), care permit invocarea și apărarea interesului public pe cale directă, nu în subsidiar, când se solicită anularea unui act administrativ”. Ca atare, prevederile art. 8 alin. (11) „apar neconstituționale, contrare celui alt text de lege reținut de instanță, deoarece se condiționează și cenzurează accesul la justiție, arătându-se limitele în care poate fi formulată acțiunea”.

Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 1.731D/2008, apreciază că excepția de neconstituționalitate este **neîntemeiată**.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 8 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale, deoarece acestea nu îngrădesc posibilitatea părților de a se adresa instanței judecătorești. În plus, menționează că autorul excepției vizează, în susținerile sale, aspecte ce țin de interpretarea textului dedus controlului în

sensul definirii noțiunii de interes legitim public și de interes legitim privat, aspecte ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, astfel cum au fost completate de art. I pct. 11 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textul legal criticat are următorul conținut:

Art. 8. — Obiectul acțiunii judiciare: „(11) *Persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula capete de cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.*”

În opinia autorului excepției, textul criticat contravine următoarelor dispoziții constituționale: art. 21 alin. (1) referitoare la accesul liber la justiție, art. 52 alin. (1) care reglementează dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 47 privind dreptul la un recurs efectiv și la un proces echitabil, din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, anexă la Tratatul de la Lisabona, ratificat de România prin Legea nr. 13/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2008.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 8 alin. (11) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 au menirea de a clarifica și de a stabili în ce condiții și cine poate invoca apărarea interesului legitim public. Din conținutul textului se deduce că, prin acțiunea pe care o introduce la instanța de contencios administrativ, persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat nu pot invoca direct „interesul legitim public” pentru anularea unui act administrativ, ci numai în subsidiar, pe calea unor capete de cerere distincte, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge din încălcarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim privat. Așadar, prin acțiunea introdusă, persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat trebuie să dovedească mai întâi că a avut loc o încălcare a dreptului sau interesului lor legitim privat, după care să susțină în sprijinul cererii și vătămarea interesului public, ce decurge din actul administrativ atacat. Prin adoptarea textului criticat, legiuitorul a urmărit să „paralizeze” așa-numitele „acțiuni populare” intentate de unele persoane fizice sau persoane juridice de drept privat care, neavând argumente să dovedească o vătămare a unui drept sau interes legitim privat propriu, recurg la calea acțiunilor întemeiate exclusiv pe motivul vătămării interesului public.

Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu conțin norme care să restrângă exercitarea accesului liber la justiție sau a dreptului la un proces echitabil, astfel cum pretinde autorul excepției. Dimpotrivă, textul dă posibilitatea și persoanelor fizice sau juridice de drept privat ca, în anumite condiții, să invoce în fața instanței de contencios administrativ apărarea unui interes legitim public, atribuție ce aparține, de regulă, competenței autorităților publice, și nu persoanelor fizice sau juridice de drept privat. Astfel cum rezultă și din prevederile art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, privind „Subiectele de sesizare a instanței”, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau prefectul sunt instituții publice care, potrivit propriilor legi de organizare și funcționare, dar și Legii nr. 554/2004, au atribuții specifice în ceea ce privește sesizarea directă a instanței de contencios administrativ dacă apreciază că un act administrativ (normativ sau individual, după caz) este nelegal ori afectează drepturile, libertățile și interesele legitime ale cetățenilor sau interesul public. Prin urmare, interesul general al societății este protejat de instituții publice cu competențe speciale în această materie, iar dispozițiile de lege criticate oferă aceeași posibilitate și persoanelor fizice sau juridice private, sub condiția justificată ca interesul legitim public pretins încălcat să fie rezultatul încălcării dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat al acestora. De altfel, prevederile art. 8 din Legea nr. 554/2004, referitoare la obiectul acțiunii judiciare, reprezintă transpunerea în planul legii organice a prevederilor art. 52 din Constituție, care garantează dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, iar dispozițiile art. 8 alin. (1¹) reglementează condițiile exercitării, în cadrul acestei acțiuni de contencios administrativ, principale, a unei cereri subsidiare, având ca obiect încălcarea unui interes legitim public.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1¹) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Zaharia Schrotter în Dosarul nr. 7.251/99/2007 al Tribunalului Argeș — Secția civilă și în Dosarul nr. 5.820/99/2007 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 67

din 15 ianuarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Ioan Vida	— președinte	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Simona Ricu	— procuror
Petre Lăzăroiu	— judecător	Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent
Ion Predescu	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Apasco” — S.A., cu sediul în localitatea Măneciu, în Dosarul nr. 248/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția contencios II.

La apelul nominal răspund autorul excepției, prin avocat Crenguța Leaua, și partea Municipiul Câmpina, prin primar, reprezentată de avocat Constantin Pănoiu, ambii cu împuterniciri avocațiale depuse la dosarul cauzei. Lipsesc părțile Consiliul Județean Prahova și Comuna Bănești, prin primar, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, întrucât textul de lege criticat contravine art. 15 alin. (2) din Constituție, privind principiul neretroactivității legii civile, reiterând motivele expuse și în fața instanței de judecată. Depune concluzii scrise.

Reprezentantul părții Municipiul Câmpina, prin primar, solicită respingerea excepției, arătând că autorul acesteia invocă neconstituționalitatea textului de lege criticat pornind de la o anumită interpretare a sa și evitând totodată aplicarea în funcție de normele dreptului comun.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu au caracter retroactiv, aplicându-se contractelor ce au ca obiect prestații periodice, cu efecte juridice produse după momentul intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 248/105/2008, **Tribunalul Prahova — Secția contencios II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Apasco” — S.A., cu sediul în localitatea Măneciu, într-o cauză având ca obiect acțiunea în rezoluțiune a unui contract administrativ.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, astfel cum au fost completate de art. 1 pct. 3 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

Art. 2. — Semnificația unor termeni: „(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...)

c) *act administrativ* — *actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ.*”

În opinia autorului excepției, textul de lege menționat contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit

căroră legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 contravin principiului neretroactivității legii, în măsura în care acestea „nu disting, în definirea naturii juridice a contractelor, momentul la care acestea au fost încheiate”, existând riscul aplicării lor și asupra contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004.

Tribunalul Prahova — Secția contencios II apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, potrivit art. 2 alin. (3) și art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, deoarece criticile formulate de autorul acesteia se referă la aspecte privind interpretarea și aplicarea textului legal atacat.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta vizează, în realitate, aspecte legate de interpretarea și aplicarea legii, respectiv a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Astfel, autorul excepției invocă neconstituționalitatea acestora în ipoteza în care nu fac distincție asupra naturii juridice a contractelor asimilate actelor administrative în sensul Legii nr. 554/2004 și nici asupra momentului la care acestea au fost încheiate, concluzionând că prevederile atacate au caracter retroactiv dacă se aplică și contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a Legii contenciosului administrativ. Or, Curtea constată că dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 conțin norme care definesc actul administrativ, fără ca acestea să cuprindă vreun element cu caracter retroactiv. Ceea ce autorul excepției consideră a fi neconstituțională este interpretarea textului „în sensul stabilirii naturii administrative a contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a legii”, aspect ce nu ține însă de competența specifică instanței de contencios constituțional de soluționare a excepției de neconstituționalitate. Interpretarea juridică a unui text de lege, adaptată la circumstanțele specifice cauzei deduse judecării, urmată de aplicarea aceluși text, constituie operațiuni specifice instanței de judecată. Pe de altă parte, neconstituționalitatea unei reglementări constituie o stare intrinsecă a acesteia și nu poate fi dedusă pe calea unei interpretări *per a contrario*, operație care presupune a atribui legiuitorului ceea ce acesta nu a prevăzut *in terminis*. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Apasco” S.A. cu sediul în localitatea Măneciu în Dosarul nr. 248/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția contencios II.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 69

din 15 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă și art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă și art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Angelu Boariu în Dosarul nr. 648/220/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, este invocată jurisprudența Curții Constituționale.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 648/220/2007, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă și art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Angelu Boariu în cauza ce

are ca obiect judecarea plângerii contravenționale formulate de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 305 din Codul de procedură civilă îngăduiesc accesul liber la justiție și încalcă dreptul la apărare, deoarece se aplică și în situația în care nu există calea de atac a apelului. Totodată, se susține că art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 contravin prevederilor art. 21, 24, 124 și 126 din Constituție, deoarece sarcina probei în cazul plângerii formulate de contravenient împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției revine contravenientului, iar nu organului care i-a aplicat sancțiunea.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția este neîntemeiată. Se arată că modalitatea întocmirii procesului-verbal de contravenție este, de cele mai multe ori, nelegală, aspect care nu înseamnă că textele de lege sunt neconstituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiind invocată în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că persoana sancționată beneficiază de toate garanțiile care condiționează dreptul la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 305 din Codul de procedură civilă și art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 fac parte din cap. II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, și din cap. III — „*Aplicarea sancțiunilor contravenționale*”. Aceste texte reglementează aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție și la modalitatea de aplicare a sancțiunii de către agentul constator.

Potrivit art. 305 din Codul de procedură civilă: „*În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.*”

Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 referitoare la instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece nu interzic accesul persoanelor nemulțumite de modul de constatare a contravențiilor și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare pentru a face plângere la instanța de judecată ori exercitarea dreptului la apărare pe tot parcursul procesului. Aceste aspecte, legate de plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii, sunt reglementate în cap. IV din ordonanță, intitulat „*Căile de atac*”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă și art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Angelu Boariu în Dosarul nr. 648/220/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Textele de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 520 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 ca neîntemeiată, reținând, în esență, că alin. (1) al art. 34 din ordonanță „stabilește, fără distincții, că instanța competentă să soluționeze plângerea verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, îl ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, între care, potrivit art. 33 din ordonanță, și organul care a aplicat sancțiunea, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile alin. (2) al art. 34 din ordonanță prevăd că hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs, fără ca motivarea acestuia să fie obligatorie. De asemenea, pe tot parcursul soluționării plângerii îndreptate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, atât la instanța de fond, cât și în recurs, contravenientul poate să își exercite fără nicio restricție dreptul la apărare”.

În legătură cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a mai pronunțat, în sensul respingerii acesteia, prin Decizia nr. 212 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 6 mai 2008. S-a reținut, în esență, că instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, nu este contrară principiului liberului acces la justiție, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita posibilitatea folosirii anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 109

din 3 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. a)
din Legea sindicatelor nr. 54/2003

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, excepție ridicată de Sindicatul „Solidaritatea” al Siderurgiștilor în Dosarul nr. 14.409/233/2007 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că nu sunt încălcate dispozițiile art. 9 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 14.409/233/2007, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea sindicatelor nr. 54/2003**, excepție ridicată de Sindicatul „Solidaritatea” al Siderurgiștilor în cauza ce are ca obiect judecarea constatării nulității absolute a statutului sindicatului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, care impun indicarea sediului unei organizații sindicale în statutul acesteia, este neconstituțional în raport cu dispozițiile art. 9, 15 și 40 din Constituție, deoarece creează confuzie și permite interpretări eronate, în urma cărora este necesar acordul patronatului pentru constituirea unui sindicat.

Judecătoria Galați consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea sindicatelor nr. 54/2003 sunt constituționale. Se arată că prevederile legale criticate nu sunt de natură să încalce dreptul la asociere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 5 februarie 2003, potrivit cărora: „(1) *Statutele organizațiilor sindicale cuprind prevederi cel puțin cu privire la:*

a) *scopul constituirii, denumirea și sediul organizației sindicale; [...]*”.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt următoarele: art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, art. 15 privind universalitatea și art. 40 referitor la dreptul la asociere.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Potrivit art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, Statutele sindicatelor cuprind, alături de alte cerințe, denumirea și sediul organizației sindicale. Stabilirea prin lege a condițiilor în care sindicatele își pot desfășura activitatea, inclusiv a conținutului statutelor adoptate de membri săi, este o cerință a dispozițiilor art. 9 din Constituție, potrivit cărora sindicatele se constituie și își desfășoară activitatea potrivit statutelor lor, în condițiile legii. În consecință, obligația organizațiilor sindicale de a indica și sediul în statutele adoptate, fiind o aplicație constituțională, nu încalcă dreptul de asociere prevăzut la art. 40 din Constituție.

În ceea ce privește dispozițiile art. 15 din Constituție referitoare la universalitate, invocate în susținerea excepției, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea sindicatelor nr. 54/2003, excepție ridicată de Sindicatul „Solidaritatea” al Siderurgiştilor în Dosarul nr. 14.409/233/2007 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 111

din 3 februarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Dorel Glaman în Dosarul nr. 633/317/2008 al Judecătoriei Târgu Cărbunești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, este invocată jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 633/317/2008, **Judecătoria Târgu Cărbunești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Dorel Glaman în cauza ce are ca obiect judecarea contestației la executare formulată de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală este neconstituțional în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție, deoarece instituirea termenului de prescripție de 5 ani favorizează statul, comparativ cu celelalte subiecte de drept pentru care s-a stabilit un termen de prescripție de 3 ani.

Judecătoria Târgu Cărbunești consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, prin instituirea termenului de 5 ani, textul legal criticat urmărește protejarea unui interes general.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, este invocată jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, potrivit căroră: „(1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) se aplică și creanțelor provenind din amenzi contravenționale.”

Textul constituțional invocat în susținerea excepției îl constituie art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Critica referitoare la tratamentul diferențiat de care beneficiază statul în raport cu contribuabilii, în ceea ce privește realizarea creanțelor, a fost analizată și în alte cazuri. Astfel, prin Decizia nr. 513 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 26 iunie 2008, pronunțându-se

asupra constituționalității prevederilor art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Curtea a statuat că, în cadrul raporturilor juridice dintre stat, în calitate de creditor, și contribuabil, în calitate de debitor al obligației fiscale, cele două părți nu se situează pe poziții de egalitate, între ele existând o legătură de subordonare în favoarea statului, pe baza unui regim de drept public, și, prin urmare, nu poate fi vorba de încălcarea principiului egalității în fața legilor prevăzut de art. 16 din Constituție. Soluția adoptată de legiuitor este determinată de natura juridică a creanțelor fiscale, ce reprezintă surse ale bugetului de stat, ceea ce constituie o justificare întemeiată pentru diferența de tratament juridic în ceea ce privește termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită. De altfel, și în alte domenii sunt stabilite termene speciale de prescripție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Dorel Glaman în Dosarul nr. 633/317/2008 al Judecătorei Târgu Cărbunești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 112

din 3 februarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b)
din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind

pensiile militare de stat, excepție ridicată de Gheorghe Cristel Ionescu în Dosarul nr. 6.116/3/2008 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde autorul excepției prin avocat, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, deoarece prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 16, art. 41 alin. (2) și art. 47 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Prevederile legale nu sunt discriminatorii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.116/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001**, excepție ridicată de Gheorghe Cristel Ionescu în cauza ce are ca obiect judecarea cererii formulate de autorul excepției privind recalcularea pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 contravin prevederilor art. 16, art. 41 alin. (2) și art. 47 din Constituție, deoarece nu prevăd acordarea pensiei de serviciu anticipată sau anticipată parțială și pentru cadrele militare în rezervă. Așa fiind, consideră că textele de lege supuse controlului de constituționalitate creează o discriminare între cadrele militare active și cadrele militare în rezervă sau în retragere. Autorul excepției a mai invocat în susținerea acesteia dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 23 pct. 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată că prevederile legale criticate creează o discriminare între persoane care se află în situații identice.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. Se arată că dispozițiile legale criticate, referitoare la stabilirea condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească diferite categorii de cadre militare pentru a beneficia de o anumită pensie militară de stat, se adresează tuturor persoanelor prevăzute în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe criterii arbitrar.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 29 iunie 2007, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 16. — „(1) *Cadrele militare în activitate care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. b) sau c) beneficiază de pensie de serviciu anticipată sau anticipată parțială, astfel: [...]*

b) la împlinirea vârstei de 45 de ani, dacă și-au desfășurat activitatea în condiții de muncă speciale cel puțin 15 ani efectiv, din care cel puțin 10 ani efectiv ca militar.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele dispoziții din Constituție: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (2) privind protecția socială a muncii și art. 47 referitor la nivelul de trai. Totodată, sunt invocate și dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării, precum și art. 23 pct. 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul la o remunerație echitabilă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Susținerile autorului excepției au mai fost analizate de Curte și prin Decizia nr. 351 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 22 august 2005, și prin Decizia nr. 404 din 28 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 15 decembrie 2003, când instanța de contencios constituțional a statuat că prevederile art. 13 și 15 din Legea nr. 164/2001 nu instituie privilegii sau discriminări între cetățenii aflați în situații identice.

În considerentele care au fundamentat aceste decizii s-a reținut că, potrivit art. 3 din Legea nr. 164/2001, „*de prevederile prezentei legi beneficiază cadrele militare în activitate, în rezervă sau în retragere, denumite în continuare cadre militare, precum și urmașii acestora*”.

De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 10 din aceeași lege, sistemul pensiilor militare de stat cuprinde pensia de serviciu, pensia de invaliditate și pensia de urmaș, iar art. 11 prevede că pensia de serviciu poate fi pentru limită de vârstă, anticipată și anticipată parțială.

În consecință, Curtea a apreciat ca fiind evident faptul că persoanele care urmează să beneficieze de una dintre cele trei categorii de pensie de serviciu se află în situații obiectiv diferite, în raport cu care este justificat și tratamentul juridic diferențiat.

În continuare s-a arătat că „pensiile militare de serviciu, fiind mai avantajoase decât alte categorii de pensii, conform opțiunii legiuitorului, se acordă persoanelor care rămân în activitate militară până la pensionare, dar, datorită prevederilor art. 15 din Legea nr. 164/2001, nu sunt excluse de la acest beneficiu nici fostele cadre militare.

Pensia de serviciu anticipată, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 164/2001, se poate acorda numai în cazul îndeplinirii anumitor condiții speciale, în afară de cele referitoare la vârstă și la vechime, legate de motivele trecerii în rezervă sau direct în retragere, cum sunt: împlinirea limitei de vârstă în grad; reorganizarea unității militare și reducerea unor funcții; alte motive sau nevoi ale instituției militare; inaptitudinea sau aptitudinea limitată pentru serviciul militar. Aceste condiții speciale demonstrează și situația diferită a cadrelor militare care solicită acordarea acestui tip de pensie”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile menționate anterior își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În consecință, Curtea constată că nu au fost încălcate dispozițiile art. 16 și 47 din Constituție, fiind totodată respectate prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește dispozițiile art. 41 alin. (2) din Constituție și ale art. 23 pct. 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, invocate în susținerea excepției, Curtea reține că acestea nu au legătură cu criticile formulate în această cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Gheorghe Cristel Ionescu în Dosarul nr. 6.116/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 114

din 3 februarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și art. 34 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Salubritate, Apă și Canal Voluntari” — S.R.L. în Dosarul nr. 3.929/301/CV/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Autoritatea Rutieră Română, doamna Daniela Bucsa, consilier juridic cu delegație la dosar, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.791D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a acelorasi prevederi legale, ridicată de aceeași societate comercială în Dosarul nr. 14.541/301/CV/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, de asemenea, pentru partea Autoritatea Rutieră Română, același consilier juridic, lipsind

autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Atât reprezentantul părții Autoritatea Rutieră Română, cât și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 1.791D/2008 la Dosarul nr. 1.790D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 17 martie 2008 și 12 mai 2008, pronunțate de **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal** în dosarele nr. 3.929/301/CV/2007 și nr. 14.541/301/CV/2007, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Salubritate, Apă și Canal Voluntari” — S.R.L. în cauze având ca obiect anularea unor procese-verbale de contravenție.

În **motivările excepției**, având un conținut identic, se susține, în esență, că dispozițiile art. 34 alin. (1) prin care s-a instituit obligația obținerii licenței de traseu, indiferent de natura tipului de transport efectuat și fără să se aibă în vedere că obținerea licenței nu mai este posibilă până în anul 2008, — când Autoritatea Rutieră Română urma să organizeze o licitație în acest sens — restrâng în mod nejustificat exercitarea libertății economice.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 32 alin. (1) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, modificată și completată, sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 32 alin. (1) și ale art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 22 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 9 mai 2006, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2008, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 451 din 17 iunie 2008. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 32 alin. (1): „*Transportul rutier public de persoane se efectuează de către operatorii de transport rutier numai cu autobuze la bordul cărora se află, pe toată durata transportului, o copie conformă a licenței de transport, precum și licența de traseu însoțită de graficul de circulație ori autorizația de transport internațional sau documentul de transport corespunzător serviciilor ocazionale, după caz.*”;

— Art. 34 alin. (1): „*Transportul rutier public de persoane prin servicii regulate pe un traseu județean sau interjudețean se poate efectua de către operatorii de transport rutier numai pe baza licenței de traseu eliberate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, perioada de valabilitate a acesteia fiind limitată de perioada de valabilitate a programului de transport.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și la art. 135 alin. (1) potrivit căruia economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin prisma acelorași critici și prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală. Prin numeroase decizii, dintre care pot fi amintite exemplificativ deciziile nr. 642 din 10 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 9 iulie 2008; nr. 477 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 27 mai 2008, sau nr. 389 din 25 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 316 din 22 aprilie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Soluțiile pronunțate cu acele prilejuri și motivele pe care acestea s-au bazat își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză. Curtea constată că aceleași argumente care au condus la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 își găsesc justificare și în ceea ce privește prevederile art. 32 alin. (1) din aceeași ordonanță.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Salubritate, Apă și Canal Voluntari” — S.R.L. în dosarele nr. 3.929/301/CV/2007 și nr. 14.541/301/CV/2007 ale Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 117

din 3 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 alin. (3) frazele întâi și a doua din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „primelor două teze ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative”, excepție ridicată de Dorel Moldovan, Simion Vasile Briciu, Aurel Moldovan, Ioan Oltean, Gheorghe Cuc, Liviu Crișan, Valentin Manache, Ioan Mureșan, Ioan Adrian Groza, Cornelia Nicoleta Marin, Ion Marin, Vasile Marinel Ones, Marius Criste, Dorel Moldovan, Ioan Rad, Ioan Vaniamin Farcas, Pavel Inclezan, Gheorghe Centea, Constantin Giurgiu, Martin Canta, Gavril Rus, Vasile Rus, Nicolae Szekely, Simion Jucan, Alexandru Gaja, Ioan Balint, Ioan Petrișor, Radu Petru Pop, Gavril Ola în Dosarul nr. 5.405/117/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.405/117/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor primelor două teze ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dorel Moldovan, Simion Vasile Briciu, Aurel Moldovan, Ioan Oltean, Gheorghe Cuc, Liviu Crișan, Valentin Manache, Ioan Mureșan, Ioan Adrian Groza, Cornelia Nicoleta Marin, Ion Marin, Vasile Marinel Ones, Marius Criste, Dorel Moldovan, Ioan Rad, Ioan Vaniamin Farcas, Pavel Inclezan, Gheorghe Centea, Constantin Giurgiu, Martin Canta, Gavril Rus, Vasile Rus, Nicolae Szekely, Simion Jucan, Alexandru Gaja, Ioan Balint, Ioan Petrișor, Radu Petru Pop, Gavril Ola într-o cauză civilă având ca obiect un litigiu izvorât din modul de calcul al salariului pentru o anumită categorie de funcționari publici.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă principiul separației puterilor în stat, întrucât acordă Guvernului posibilitatea ca, printr-o ordonanță, să abroge o lege adoptată de Parlament, chiar și atunci când legislativul respinge ordonanța de abrogare, și acordă Guvernului prerogative care aparțin exclusiv Parlamentului. Se arată, totodată, că respingerea de către Parlament a ordonanței abrogatoare nu are nicio valoare, întrucât, indiferent de voința organului legiuitor, o ordonanță respinsă își produce în totalitate efectele.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, dispozițiile primelor două fraze ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 25 august 2004, care au următorul conținut:

Art. 62 alin. (3): „*Abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial. (...)*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor, art. 1 alin. (5) care instituie obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 61 alin. (1) potrivit căruia Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării și art. 115 alin. (1), (3) și (7) privind delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate nu contravin în niciun mod prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorii excepției.

Potrivit dispozițiilor constituționale invocate, Parlamentul și Guvernul — pe calea delegării legislative, în condițiile art. 115 din Legea fundamentală — au competența de a institui, modifica, completa, suspenda sau abroga norme juridice. În ceea ce privește operațiunea de abrogare, sunt de semnalat unele aspecte, față de susținerile autorilor excepției. Astfel, printr-o ordonanță emisă în baza unei legi de abilitare nu pot fi abrogate ordonanțe de urgență care reglementează materii rezervate legilor organice și nici legi organice adoptate de Parlament. În calitatea sa de unică autoritate legiuitoare, Parlamentul este suveran în a aproba, cu sau fără modificări, inclusiv abrogări, ordonanțele — simple sau de urgență — emise de Guvern ori de a le respinge, pur și simplu.

Curtea reține că primele două fraze ale art. 62 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 consacră, pe de o parte, caracterul definitiv

al abrogării actelor normative, care nu mai pot produce efecte în viitor, iar pe de altă parte, interdicția revigorării unui act normativ prin abrogarea actului abrogator al acestuia. Acestea reprezintă reguli de tehnică legislativă care au fost edictate în scopul de a asigura coerența și stabilitatea ansamblului legislativ, pentru a evita posibilele suprapuneri și necorelări care ar genera haos și confuzie în sistemul legislației.

De altfel, Curtea observă că toate criticile formulate de autorii excepției vizează, în realitate, fraza a treia a art. 62 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, care stabilește că fac excepție de la regula stabilită în primele două fraze „*prevederile din ordonanțele Guvernului care au prevăzut norme de abrogare și au fost respinse prin lege de către Parlament*”. Acest text de lege nu formează însă obiect al excepției, astfel cum se poate constata din cuprinsul încheierii de sesizare a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 alin. (3) frazele întâi și a doua din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, excepție ridicată de Dorel Moldovan, Simion Vasile Briciu, Aurel Moldovan, Ioan Oltean, Gheorghe Cuc, Liviu Crișan, Valentin Manache, Ioan Mureșan, Ioan Adrian Groza, Cornelia Nicoleta Marin, Ion Marin, Vasile Marinel Ones, Marius Criste, Dorel Moldovan, Ioan Rad, Ioan Vaniamin Farcas, Pavel Inclezan, Gheorghe Centea, Constantin Giurgiu, Martin Canta, Gavril Rus, Vasile Rus, Nicolae Szekely, Simion Jucan, Alexandru Gaja, Ioan Balint, Ioan Petrișor, Radu Petru Pop, Gavril Ola în Dosarul nr. 5.405/117/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 122

din 3 februarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 38 alin. (1)
din Codul familiei**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 2 și art. 38 teza întâi din Codul familiei”, excepție ridicată de Ileana Mihaela Boian (Husein) în Dosarul nr. 21.900/301/2006 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate au mai fost examinate în jurisprudența Curții, aceasta respingând excepția.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 2 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 21.900/301/2006, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate „a dispozițiilor art. 2 și art. 38 teza întâi din Codul familiei”**.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ileana Mihaela Boian (Husein) într-o cauză privind soluționarea unui recurs împotriva unei decizii pronunțate într-o acțiune de divorț.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că dispozițiile „art. 2 și ale art. 38 teza întâi” din Codul familiei, așa cum sunt formulate, sunt lipsite de precizie și claritate, neîndeplinind criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului. Autoarea excepției apreciază că, față de circumstanțele specifice cauzei de fapt deduse judecării, textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece „ar fi trebuit să cuprindă precizări și criterii de evaluare, astfel încât acesta să poată avea o indicare precisă asupra normelor aplicabile în situația sa”. Lipsa de precizie și claritate a dispozițiilor legale atacate afectează însăși substanța dreptului dedus judecării, aducând o atingere gravă dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și dreptului la viața de familie, ocrotit de art. 26 alin. (1) din Legea fundamentală, raportat la art. 8 din Convenție.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă apreciază că textele criticate sunt constituționale, excepția fiind neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 2 și ale art. 38 teza întâi din Codul familiei sunt constituționale, invocând în acest sens practica în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, prevederile art. 2 și ale art. 38 alin. (1) (și nu „teza întâi”) din Codul familiei, republicat în Buletinul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările ulterioare, texte legale care au următorul conținut:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 38 alin. (1) din Codul familiei, excepție ridicată de Ileana Mihaela Boian (Husein) în Dosarul nr. 21.900/301/2006 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

— Art. 2: „*Relațiile de familie se bazează pe prietenie și afecțiune reciprocă între membrii ei, care sunt datori să-și acorde unul altuia sprijin moral și material.*”;

— Art. 38: „(1) *Instanța judecătorească poate desface căsătoria prin divorț atunci când, datorită unor motive temeinice, raporturile dintre soți sunt grav vătămate și continuarea căsătoriei nu mai este posibilă.*”

Normele constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (3) privitoare la dreptul părților la un proces echitabil și ale art. 26 alin. (1) referitoare la obligația autorităților publice de a respecta și ocroti viața intimă, familială și privată. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 și ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil și dreptul la respectarea vieții private și de familie.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată. Dispozițiile art. 2 din Codul familiei reglementează relațiile de familie, în sensul că acestea se bazează pe prietenie și afecțiune reciprocă între membrii ei, care sunt datori să-și acorde unul altuia sprijin moral și material. Pe de altă parte, art. 38 alin. (1) prevede situația când instanța de judecată poate dispune desfacerea căsătoriei, și anume când, datorită unor motive temeinice, raporturile dintre soți sunt grav vătămate și continuarea căsătoriei nu mai este posibilă. Desigur, asupra temeiniciei motivelor concrete invocate în susținerea unei cereri de divorț, precum și asupra tuturor probelor administrate în cauză, instanța judecătorească este singura competentă să aprecieze și să decidă în consecință, ceea ce nu conferă însă textelor de lege criticate caracter neclar sau imprecis. Acestea oferă cadrul legal unor noțiuni esențialmente de ordin social și moral, pentru a defini relațiile de familie, pe de o parte, și instituția divorțului, pe de altă parte. În aceste limite legale, suficient de clare și previzibile, judecătorul este singurul în măsură să aprecieze, pe baza motivelor invocate de părți și a datelor specifice fiecărui litigiu, dacă raporturile dintre soți sunt grav vătămate și continuarea căsătoriei nu mai este posibilă. Textele de lege criticate dau, prin urmare, expresie reglementărilor cuprinse la art. 48 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Condițiile de încheiere, de desfacere și de nulitate a căsătoriei se stabilesc prin lege*”. În plus, față de susținerile autorului excepției privind jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la respectarea criteriilor de calitate, accesibilitate și previzibilitate ale normelor juridice, Curtea constată că aceeași instanță europeană a statuat, de exemplu prin hotărârea pronunțată în Cauza *Reckvenyi contra Ungariei*, 1999, că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ea ar da naștere la o rigiditate excesivă a reglementării.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 128

din 3 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Igiescu în Dosarul nr. 712/3/2002 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Dosarul se află la al doilea termen de judecată.

Magistratul-asistent informează Curtea că, în timpul ședinței de judecată, autoarea excepției a transmis la dosarul cauzei două înscrisuri, astfel: primul, prin care cere „suspendarea cauzei până la soluționarea irevocabilă a cererii de atac” împotriva Încheierii din 16 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 712/3/2002 de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, prin care Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea prezentei excepții, susținând, în acest sens, că „nu are nicio calitate” în dosarul instanței de judecată și că încheierea menționată a fost pronunțată în Camera de consiliu, fără citarea părților și fără precizarea termenului și căii de atac; a doua, prin care solicită „rectificarea Încheierii din 20 ianuarie 2009”, pronunțată de Curtea Constituțională în prezentul dosar, în cuprinsul căreia este reținut că „autoarea excepției susține oral o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător”, în timp ce aceasta a solicitat, în realitate, „acordarea unui nou termen de judecată mai lung” care să-i „permită financiar angajarea unui apărător”; arată, totodată, că se impun „măsuri legale” împotriva raportului întocmit de judecătorul-raportor în prezentul dosar, precum și împotriva „întăririi” Încheierii de sesizare din data de 16 octombrie 2008 către președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, deoarece atât dosarul instanței de fond, cât și această încheiere conțin falsuri; în final, solicită amânarea cauzei, arătând că la aceeași dată de astăzi are fixat termen de judecată într-un alt dosar aflat pe rolul Judecătoriei Sectorului 2 București, dar și că, din lipsă de mijloace financiare, nu și-a permis angajarea unui apărător. Nu depune dovezi în sensul celor susținute.

Având cuvântul asupra cererilor menționate, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a solicitărilor

formulate de autoarea excepției, deoarece: dispozițiile Codului de procedură civilă privind suspendarea nu se aplică procedurii specifice activității Curții Constituționale, conform art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale; autoarea excepției a mai solicitat la primul termen de judecată amânarea cauzei pentru pregătirea apărării, astfel că o a doua amânare pentru același motiv este contrară normelor de procedură civilă; în plus, a doua cerere de amânare nu este dovedită cu înscrisuri.

Deliberând, Curtea respinge cererile formulate de autoarea excepției, astfel: potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992, dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului nu sunt aplicabile în cadrul jurisdicției constituționale; în ceea ce privește cererea de rectificare a Încheierii pronunțate de Curtea Constituțională la termenul anterior din 20 ianuarie 2009, aceasta urmează a fi respinsă, deoarece, în temeiul art. 14 din aceeași lege, procedura jurisdicțională specifică instanței de contencios constituțional se completează cu regulile procedurii civile, în măsura în care ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții, compatibilitatea fiind hotărâtă exclusiv de Curte; în sfârșit, Curtea observă că autoarea excepției solicită pentru a doua oară amânarea cauzei pentru același motiv invocat și în prima cerere formulată la termenul anterior — angajarea unui apărător — fără ca, de data aceasta și contrar art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, să prezinte motive temeinice în susținerea solicitării și, mai mult, fără ca, după propriile afirmații, să aibă vreo calitate în dosarul instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea prezentei excepții. Asupra celorlalte aspecte susținute de autoarea excepției în cererile formulate, referitoare la o serie de nereguli din dosarul instanței de judecată, Curtea constată că nu are competență legală să se pronunțe.

Curtea constată cauza în stare de judecată și dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, susținând, în acest sens, că, prin Decizia nr. 1.008/2008, Curtea a mai respins aceeași excepție de neconstituționalitate, analizând textele de lege față de critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 712/3/2002, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Maria Igiescu într-un dosar având ca obiect îndreptare eroare materială și lămurire dispozitiv.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că textele criticate sunt susceptibile de a fi aplicate în mod aleatoriu, întrucât față de judecătorul recuzat care nu se abține și judecătorul care respinge recuzarea legiuitorul nu a prevăzut nicio sancțiune.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția este neîntemeiată întrucât legiuitorul, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul de procedură civilă, a reglementat posibilitatea atacării încheierii prin care s-a respins recuzarea odată cu fondul cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 25 și ale art. 27 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 25: „Judecătorul care știe că există un motiv de recuzare în privința sa este dator să înștiințeze pe șeful lui și să se abțină de la judecarea pricinii.”;

— Art. 27: „Judecătorul poate fi recuzat:

1. când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;

2. când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;

3. când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori desepărțit, au rămas copii;

4. dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;

5. dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;

6. dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;

7. dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;

8. dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;

9. dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 referitoare la egalitatea cetățenilor în drepturi și ale art. 21 alin. (1) și (2) care garantează accesul liber la justiție. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind dreptul de acces la instanță.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată următoarele:

Examinând legalitatea sesizării, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare”.

Din textul legal citat rezultă că încheierea prin care Curtea Constituțională este sesizată în vederea soluționării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să fie pronunțată în ședință de judecată publică și cu citarea părților, pentru ca în considerarea principiului contradictorialității dezbaterilor să se dea eficiență legală dreptului justițiabililor de acces la justiție. Curtea reține însă că, în speță, încheierea de sesizare a fost pronunțată în ședință din Camera de consiliu din data de 16 octombrie 2008, când completul investit cu soluționarea unei cereri de recuzare, deliberând asupra acesteia, s-a pronunțat și asupra cererii de sesizare a Curții Constituționale, cu încălcarea principiilor de drept procesual civil. Or, potrivit prevederilor art. 129 alin. (2) prima teză din Codul de procedură civilă, „judecătorul va pune în vedere părților drepturile și obligațiile ce le revin în calitatea lor din proces”. Așa cum rezultă și din încheierea de sesizare, judecata s-a desfășurat fără citarea părților și fără ca, în prealabil, completul să fi pus excepția de neconstituționalitate în discuția părților. În acest fel, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost pronunțată cu încălcarea drepturilor procesuale ale părților de a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate și de a depune dovezile necesare. Întrucât norma procesuală prevăzută de art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 are caracter imperativ, Curtea constată că încălcarea acestei norme de către instanță determină caracterul nelegal al actului de sesizare a Curții Constituționale în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate. De altfel, în sensul aceluiași considerente, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 387 din 25 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 23 aprilie 2008.

Față de acestea, Curtea Constituțională constată că nu poate examina constituționalitatea dispozițiilor art. 25 și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, excepția de neconstituționalitate fiind inadmisibilă.

De altfel, asupra aceleiași excepții de neconstituționalitate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, în sensul respingerii ei, prin Decizia nr. 1.008 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 20 noiembrie 2008.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 și art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Igiescu în Dosarul nr. 712/3/2002 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 132

din 3 februarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1)—(5)
din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință
pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, aprobată cu modificări
prin Legea nr. 483/2006**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia Mișu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, excepție ridicată de Asociația de proprietari din blocul D2, str. Izvorul Crișului nr. 8, sectorul 4, București, în Dosarul nr. 4.566/302/2008 al Judecătoria Sectorului 5 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amănat pronunțarea pentru data de 15 ianuarie 2009 și apoi pentru data de 3 februarie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.566/302/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, ridicată de Asociația de proprietari din blocul D2, str. Izvorul Crișului nr. 8, sectorul 4, București, într-o cauză având ca obiect soluținarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile criticate, potrivit cărora se acordă consumatorilor casnici de energie termică racordați la sistemele centralizate de încălzire sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale, cu titlu de ajutoare de stat pentru subvenționarea producției și a transportului de energie termică, încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Constituție. Astfel, se creează un tratament favorizant consumatorilor casnici de energie termică racordați la sistemele centralizate de încălzire, în detrimentul celor neracordați la astfel de sisteme de încălzire.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 14 august 2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 483/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.028 din 27 decembrie 2006. Aceste dispoziții au următorul cuprins: „(1) În vederea compensării creșterilor neprevizionate ale prețurilor la combustibilii utilizați pentru producerea energiei termice furnizate populației prin sisteme centralizate, pe perioada derulării programului «Termoficare 2006—2009 calitate și eficiență», aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 462/2006, se acordă furnizorilor de energie termică sume din bugetele locale. Aceste sume se transferă bugetelor locale de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Valoarea sumelor de la bugetul de stat prevăzute la alin. (1) va fi de maximum 45% din costurile determinate conform reglementărilor în vigoare pentru combustibilul propriu folosit pentru producerea energiei termice destinate populației.

(3) Autoritățile de reglementare competente vor elabora în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe metodologiile de determinare a sumelor necesare

prevăzute la alin. (1). Pe baza acestor metodologii, autoritățile de reglementare competente vor stabili anual sumele necesare potrivit prevederilor alin. (1).

(4) Autoritățile administrației publice locale vor asigura din bugetele locale sumele necesare acoperirii integrale a diferenței dintre prețul de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice livrate populației și prețurile locale de referință, după acordarea sumelor de la bugetul de stat, potrivit alin. (1), dar nu mai puțin de 10% din valoarea costurilor totale.

(5) Pentru menținerea unor prețuri suportabile la energia termică livrată populației, energia electrică produsă în cogenerare va fi preluată cu prioritate în regim reglementat.”

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cuprinse la art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și la art. 52 alin. (1) referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Autorul excepției susține, în esență, că prin acordarea unor sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale, cu titlu de ajutoare de stat pentru subvenționarea producției și a transportului de energie termică, se aplică un tratament juridic diferit consumatorilor casnici racordați la sistemul centralizat de energie termică, față de cei neracordați la un astfel de sistem.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în practica sa jurisdicțională a statuat, în mod constant, că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, așa încât, în cazul unor situații diferite, un tratament juridic diferit este posibil atunci când se justifică în mod obiectiv și rațional. În acest sens sunt deciziile nr. 126 din 4 iulie 2000 și nr. 203 din 26 iunie 2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000 și, respectiv, nr. 621 din 2 octombrie 2001.

Față de toate acestea, Curtea constată că prevederile art. 4 alin. (1)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 nu contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât tratamentul diferit este justificat obiectiv și rațional.

Cât privește critica ce vizează încălcarea dispozițiilor art. 52 din Constituție, urmează să fie respinsă, întrucât aceasta nu este motivată așa cum prevăd dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 483/2006, excepție ridicată de Asociația de proprietari din blocul D2, str. Izvorul Crișului nr. 8, sectorul 4, București, în Dosarul nr. 4.566/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 148

din 5 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Titi Stoean în Dosarul nr. 481/105/2008 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează că partea Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Prahova a depus o cerere de amânare, consilierul său juridic aflându-se în concediu.

Deliberând, Curtea respinge cererea și dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.901D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Gheorghe Neagu în Dosarul nr. 483/105/2008 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent precizează că și în această cauză partea Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Prahova a depus o cerere similară pentru acordarea unui termen de judecată, motivată prin imposibilitatea de prezentare a consilierului juridic aflat în concediu.

Deliberând, Curtea respinge cererea de amânare și, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorul prezent și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 1.901D/2008 la Dosarul nr. 1.868D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului Gheorghe Neagu, autor al excepției ce face obiectul Dosarului nr. 1.901D/2008. Acesta reiterează susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 3 și 4 septembrie 2008, pronunțate de **Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal** în dosarele nr. 481/105/2008 și nr. 483/105/2008, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**. Excepția a fost ridicată de Titi Stoean și Gheorghe Neagu în cauze de contencios administrativ, aflate în stadiul procesual al recursului, având ca obiect suspendarea deciziilor emise de Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Prahova, prin care se dispunea suspendarea raporturilor de serviciu ale acestora până la introducerea acțiunii în anularea deciziei.

În motivările excepției, având un conținut identic, se susține că textele de lege criticate îngreșesc exercitarea dreptului la muncă și nesocotesc principiul nediscriminării, înțeles în sensul că toți cetățenii români care desfășoară o activitate în baza unui raport de muncă legal încheiat beneficiază de aceleași drepturi, indiferent de calitatea pe care o au în baza raportului de muncă. Se mai arată că nu se recunoaște prezumția de nevinovăție, ci, dimpotrivă, „se creează fără echivoc o prezumție de vinovăție prin simplul fapt al trimerii în judecată în fața unei instanțe”.

Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 86 alin. (2) și art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 86 alin. (2) și art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 86 alin. (2): „(2) *În cazul în care funcționarul public este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h), persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.*”;

— Art. 94 alin. (1) lit. m): „(1) Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află în una dintre următoarele situații: (...)

m) în cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h).”

În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 23 alin. (11) care instituie prezumția de nevinovăție și ale art. 41 alin. (1) care garantează dreptul la muncă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (2) și art. 94 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Titi Stoean în Dosarul nr. 481/105/2008 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și de Gheorghe Neagu în Dosarul nr. 483/105/2008 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 149

din 5 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cafe Crinul Restaurant” — S.R.L. din Reghin în Dosarul nr. 1.658/289/2008 al Judecătoriei Reghin.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.658/289/2008, **Judecătoria Reghin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Cafe Crinul Restaurant” — S.R.L. din Reghin într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție emis de Garda Financiară Mureș.

În motivarea excepției se arată, în esență, că dispozițiile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 încalcă prezumția dobândirii licite a averii și principiul constituțional al ocrotirii proprietății private. Cu privire la art. 14 alin. (2), se arată că se creează o situație de inegalitate în ceea ce privește sancțiunea, între societățile comerciale care nu se dotează cu aparate de marcat electronice fiscale și cele care, deși își procură astfel de aparate, nu le utilizează efectiv.

În plus, respectivele societăți comerciale „sunt puse în condiții de piață neechivalente, deci de concurență denaturată”.

Judecătoria Reghin apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare. (Precizăm că atât în titlul, cât și în cuprinsul ordonanței de urgență, sintagma „agenți economici” a fost înlocuită cu cea de „operatori economici” prin pct. 11 al art. V cuprins în secțiunea a 2-a din Ordonanța Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007). Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (3): „*Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând operatorilor economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără*

proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de servicii după suspendarea activității agenților economici, potrivit art. 14.”;

— Art. 14 alin. (2): „*Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.*”

Textele din Legea fundamentală invocate de autorul excepției sunt următoarele: art. 44 alin. (2), (3), (8) și (9) referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private, la interzicerea exproprierii, la interzicerea confiscării averii dobândite licit, precum și la confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții numai în condițiile legii. De asemenea, se mai invocă încălcarea dispozițiilor art. 135 din Constituție privind economia României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 989 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 22 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a analizat constituționalitatea prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și prin prisma acelorași critici ca cele formulate în prezenta cauză, și a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, pentru motivele acolo reținute. De asemenea, observă că și asupra constituționalității dispozițiilor art. 14 alin. (2) din același act normativ s-a mai pronunțat, din perspectiva unor critici asemănătoare. Spre exemplificare, poate fi menționată Decizia nr. 507 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 22 iunie 2007.

Întrucât nu au intervenit elemente de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței amintite a Curții, urmează ca și excepția ce formează obiectul prezentei cauze să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cafe Crinul Restaurant” — S.R.L. din Reghin în Dosarul nr. 1.658/289/2008 al Judecătoria Reghin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN

pentru aprobarea cuantumului taxelor de prelevare și analizare a probelor de control doping

Având în vedere prevederile Legii nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.522/2006 privind aprobarea structurii organizatorice și a Regulamentului de organizare și funcționare ale Agenției Naționale Anti-Doping, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile Deciziei nr. 1/2009 a Consiliului director de pe lângă Agenția Națională Anti-Doping,
în temeiul art. 11 alin. (2) din Legea nr. 227/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă cuantumul taxelor de prelevare și analizare a probelor de control doping, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Agenția Națională Anti-Doping va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Agenției Naționale Anti-Doping

nr. 7/2008 pentru aprobarea cuantumului taxelor de prelevare și analizare a probelor de control doping, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2008, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Graziela Elena Vâjială

București, 20 februarie 2009.
Nr. 20.

ANEXĂ

TAXE

de prelevare și analizare a probelor de control doping

Analiza de laborator în competiție — 1.065 lei

Analiza de laborator în afara competiției — 750 lei

Pentru raportarea rezultatului analizei unei probe în termen de 48 de ore de la primirea probei în laborator, cuantumul taxelor se majorează cu 15%.

Pentru eliberarea pachetului complet de documente aferent unei probe, în conformitate cu Standardul Internațional pentru Laboratoare, versiunea 6.0/2009, se percepe o taxă suplimentară de 800 lei.

Taxe de prelevare a unei probe de control doping, în funcție de locul desfășurării controlului doping și de numărul de probe recoltate la aceeași locație:

Pentru 1—3 probe/probă:

- 0—50 km = 300 lei;
- 50—300 km = 650 lei;
- 300—600 km = 700 lei.

Pentru 4—5 probe/probă:

- 0—50 km = 300 lei;
- 50—300 km = 450 lei;
- 300 — 600 km = 500 lei.

Peste 5 probe/probă:

- 0—50 km = 300 lei;
- 50—300 km = 525 lei;
- 300—600 km = 600 lei.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea Metodologiei de decontare a cheltuielilor prevăzute la art. 35 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 454/2006

Văzând Referatul de aprobare nr. 105.272 din 10 februarie 2009 al Direcției politice și strategii în silvicultură, în temeiul art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 483/2006 pentru aprobarea atribuțiilor ocoalelor silvice de stat și ale celor constituite ca structuri proprii, a obligațiilor ce revin deținătorilor de păduri, în vederea respectării regimului silvic, precum și a Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, al art. 138 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 7 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia de decontare a cheltuielilor prevăzute la art. 35 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 454/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 iulie 2006, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„(2) Decontul prevăzut la alin. (1) se supune spre analiză și aprobare subsecretarului de stat care coordonează domeniul silviculturii.”

2. Anexa nr. 3 la metodologie se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Ilie Sârbu

București, 19 februarie 2009.
Nr. 75.

ANEXĂ

(Anexa nr. 3 la metodologie)

REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR — ROMSILVA

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

APROBAT
Subsecretar de stat,

DECONT

Nr..... din.....

privind calculul cheltuielilor aferente serviciului de pază și protecție a pădurilor prestat, în aplicarea prevederilor art. 35 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare

Nr. crt.	SPECIFICAȚII	Cheltuieli de pază a pădurilor (lei)	Cheltuieli de protecție a pădurilor (lei)	TOTAL (lei)
0	1	2	3	4 = col. 2 + col. 3
1.	Cheltuieli de pază și protecție a pădurilor înregistrate la expirarea perioadei de 180 de zile, fără ca proprietarii să asigure în continuare administrarea/serviciile silvice prin ocoale silvice proprii sau pe baze contractuale			
2.	Cheltuieli de pază și protecție a pădurilor înregistrate până la data preluării acestora pe baze contractuale de către ocoale silvice din structura Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva			
3.	Cheltuieli de pază și protecție a pădurilor înregistrate până la data predării acestora către ocoale silvice, altele decât cele din structura Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva			
	TOTAL GENERAL:			

Manager — director general,

Director economic,

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale CERTO — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 10 februarie 2009, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale CERTO — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială CERTO — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Timișoara nr. 29, bl. A, sc. A, et. 5, ap. 22, sectorul 6, nr. de ordine în registrul comerțului J40/739/21.01.2009, cod unic de înregistrare 24982433/21.01.2009, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare

începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 18 februarie 2009.

Nr. 129.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale LORD BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 17 februarie 2009, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale LORD BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială LORD BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, bd. Timișoara nr. 17, bl. 41, sc. B, ap. 5, sectorul 6, nr. de ordine în registrul comerțului J40/6939/16.04.2008, cod unic de înregistrare 23737452/16.04.2008, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare

începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 19 februarie 2009.

Nr. 133.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus)/lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	750	5	50	800	210	75
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	800	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial Partea I bis se multiplică pe bază de comandă.

Începând cu anul 2009 se sistează apariția publicației Repertoriul legislației României.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 021.411.91.79; 021.411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 021.316.30.57, fax: 021.316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 021.313.85.07; 021.313.85.08; 021.313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 021.311.97.84, fax: 021.311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 021.255.48.15; 021.255.48.16; 021.255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 021.221.42.83; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 021.255.18.00, fax: 021.255.18.66; 021.255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/51.08.57; 0268/51.08.58)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/47.10.28)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 021.314.63.39)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)
- ◆ CIPSOFT DESIGN — S.R.L. — Ploiești, str. Eroilor nr. 2 bis (tel. 0722.36.54.65 sau 0724.20.31.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 428577